

*LAMPADARUL
DE AUR*

**De ce trebuie să fim gata
din punct de vedere spiritual?**

**Cum să fim gata
din punct de vedere spiritual?**

Stephen Kaung

De ce trebuie să fim gata din punct de vedere spiritual?

Să citim de la Matei 24:32-45:

De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădiția, știți că vara este aproape. Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși. Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului. În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie, și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului. Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată. Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru. Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa. De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.

Cântarea pe care tocmai am cântat-o mă emoționează întotdeauna foarte profund. Este o cântare scrisă de fratele nostru iubit Watchman Nee în timpul prigonirilor din China. El a scris această cântare pentru a-și exprima nu numai propriile simțăminte, dar și pe cele ale tuturor sfinților din toate generațiile. Să sperăm că același sentiment ne însuflețește pe fiecare dintre noi!

Cu cât mai mult vedem ce se întâmplă în lume, cu atât mai puternic este strigătul din inimile noastre: „Doamne, până când?!” Generații la rând, credințioșii adevărați, care L-au iubit pe Domnul, au așteptat împlinirea promisiunii întoarcerii Lui. Dar așa se pare că El întârzie. Ne aducem aminte ce a spus Petru: „Pentru Dumnezeu o zi este ca o mie de ani, iar o mie de ani ca o zi.” Nu e vorba atât de mult de faptul că Domnul Își întârzie venirea, ci de îndelunga Lui răbdare față de mireasa Lui. Atâta vreme cât mireasa Lui nu

este gata, El nu are la ce să se întoarcă. Deci, frați și surori, cât de important este, nu pentru noi înșine, ci pentru Domnul nostru, ca noi să fim gata! El nu va întârzia nici măcar cu o clipă când mireasa Lui va fi gata. Acesta este motivul pentru care ne-am adunat împreună de această dată.

Încă nu simțim cât de important este acest ceas! Totul pare să ne indice că întoarcerea Lui este iminentă. Noi nu putem merge mai departe. Lumea nu poate merge mai departe. Toate semnele arată că întoarcerea Lui este foarte aproape. Frați și surori, fie ca noi să fim o generație care să aibă privilegiul de a-I ura „Bine ai venit!” acum, în vremurile noastre. Și sper că aceasta este rugăciunea inimilor noastre. Să ne rugăm.

Domnul nostru scump, Îți mulțumim că ne-ai adunat aici împreună. Îți mulțumim pentru îndelunga Ta răbdare. Îți mulțumim pentru bunătatea Ta plină de dragoste și pentru îndurările Tale minunate. Doamne, Tu ai dat naștere în inimile noastre unui dor aprins după Tine. Cu cât mai aprinse sunt, Doamne, tânjirea, așteptarea, dorința din inima Ta de a veni și de a ne primi la Tine! Doamne, eliberează-ne de atitudinea de automulțumire! Iartă-ne că suntem atât de ocupați cu atât de multe lucruri care sunt prețuite de noi! Doamne, pune stăpânire pe inimile noastre, încât în ele să exiști doar Tu însuși. Doamne, folosește acest timp pentru a ne pregăti. Îți mulțumim că, la vremea potrivită, vei veni. Tu ai câțiva copii, pe ici, pe colo, ale căror inimi sunt gata să pregătească calea venirii Tale. În aceste zile din urmă, ridică Tu, Doamne, oameni, aici și în întreaga lume, care să te cheme: „Vino repede, Doamne Isuse!” Folosește-ne pentru a aduce înapoi la Tine oameni. Ne oferim încă o dată Ție. Lucrează în noi, pregătește-ne. Îți cerem aceasta în Numele Tău scump! Amin!

Îi mulțumesc Domnului pentru tema acestei întâlniri. Cred că nu e vorba atât de mult de a avea o altă conferință. Este bine să ne întâlnim o dată pe an pentru părtășie. Dar pentru mine aceasta este o perioadă foarte deosebită și Îi mulțumesc Domnului că tema acestei conferințe vine tocmai la timpul potrivit. A fi gata din punct de vedere spiritual! Când ne gândim la acest aspect, prima întrebare pe care, probabil, ne-o punem este următoarea: Gata pentru ce? Nu există subiect mai important decât ceea ce vom împărtăși acum împreună.

După mine, există doar un singur motiv pentru a fi gata spiritual, și anume acela de a fi gata pentru a-L întâmpina pe Domnul nostru care vine. De la începutul istoriei omului, în vremea lui Adam și Eva, Dumnezeu a venit în grădină și i-a dat omului o speranță. În Geneza, capitolul 3:15 se

spune „Sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui. Iar șarpele îi va zdrobi călcâiul”. Aceasta este promisiunea lui Dumnezeu pentru lumea păcătoasă. Aceasta este singura cale de a fi salvați și eliberați. Dumnezeu a promis acest lucru de la bun început. Vedem apoi că această promisiune a fost reînnoită de foarte multe ori în Vechiul Testament prin profeți, promisiunea Lui se va împlini. De exemplu, în Isaia 9 s-a făcut o profeție pentru noi: „Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui. Îl vor numi: «Minunat Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii». El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și dreptate, de acum și în veci de veci: iată ce va face râvna Domnului oștirilor”. Isaia 53 este în întregime un capitol despre Mesia care va veni. El va suferi, va fi respins, I se va lua viața. El va purta păcatul lumii, va fi zdrobit. Cei din vremea Vechiului Testament nu au putut să înțeleagă de ce a promis El că sămânța femeii va fi de viță regală, slăvită și că ea va așeza împărăția Lui pentru totdeauna, și totuși, în același timp s-a proorocit că acest Mesia va suferi și va fi chiar omorât. Așadar, cei din vremea Vechiului Testament erau nedumeriți. Nu puteau pune împreună aceste două laturi ale lui Mesia. Am sentimentul că se întrebau dacă nu cumva Isaia 53 se referea la altcineva, pentru că în acea perioadă El încă nu se descoperise. Să Îi mulțumim lui Dumnezeu că El este mereu credincios promisiunii Sale. Într-o zi, după a aproximativ 4.000 de ani, un Copil s-a născut din femeie, un Fiu a fost ucis. Cuvântul a devenit trup, Dumnezeu a venit pentru a deveni om în cort omenesc, plin de har și adevăr. Cristos a venit. În timpul vieții Sale de pe pământ El părea interesat doar de starea spirituală a poporului Său. Nu părea să Îl preocupe latura pământească a poporului Său. La început, poporul evreu Îl întâmpină cu căldură, crezând că, probabil, El era Mesia cel demult promis. Dar treptat și-au pierdut credința. De ce? Pentru că El nu părea a îndeplini toate promisiunile: oare cârmuirea va sta pe umerii Lui, va sta El pe tronul lui David și va domni El peste neamuri?

Vă aduceți aminte de momentul în care Domnul Isus Și-a început slujirea. S-a dus în sinagoga din Nazaret și I s-a dat manuscrisul cărții Isaia. L-a deschis și a citit Isaia 61: ‘Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului’. Apoi s-a

oprit. Nu a terminat profeția lui Isaia. Nu a citit și despre ziua răzbunării. A lăsat ceva deoparte. Căci Domnul Isus, la prima Lui venire, trebuia să vină ca Miel al lui Dumnezeu care ridică păcatul. El trebuia să vină pentru a ne purta păcatele și grijile, El trebuia să fie înlocuitorul nostru înaintea lui Dumnezeu. El trebuia să ne răscumpere. Aceasta era lucrarea care trebuia îndeplinită pe pământ. Cât despre partea cu stăpânirea, partea cu slava, El a lăsat-o acolo unde era. A spus că slava Lui, ziua slavei Lui se referă la ziua răstignirii Sale, nu la cea a întronării Sale, pentru că, la prima Lui venire, Domnul nostru S-a concentrat asupra primei lucrări care era necesară. Însă, din loc în loc, vedem în Evangheliile că El face unele referiri la cea de-a doua Lui venire, dar face aceasta în pilde. Nu a vorbit direct despre cum Se va întoarce și va domni, ci în pilde.

De exemplu, în Luca 19 găsim o pildă, pilda omului de neam mare. „Un om de neam mare s-a dus într-o țară depărtată, ca să-și ia o împărăție și apoi să se întoarcă. A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli și le-a zis: «Puneți-i în negoț până mă voi întoarce». Când s-a întors, după ce își luase împărăția, a poruncit să fie chemați robii aceia cărora le dăduse banii, ca să vadă cât câștigase fiecare cu ei din negoț.” Și știți că unul a mai câștigat zece, altul încă cinci. Iar altul nu a fost credincios. Cu alte cuvinte, El a oferit indicii cu privire la faptul că Se va întoarce. Într-o zi S-a dus la Ierusalim și ucenicii Î-au arătat pietrele frumoase care decorau templul. Evreii se mândreau foarte mult cu acele pietre. Cât de mărețe erau! Dar, când Domnul a plecat de la templu cu ucenicii, a spus liniștit: „Da, dar într-o zi pietrele acestea nu vor mai sta în picioare”. Templul fusese zidit cu pietre masive, extrem de solide și totuși, Domnul nostru spune că într-o zi nu va mai fi piatră pe piatră. Ucenicii au auzit, însă nu au îndrăznit să spună nimic pe drum, pentru acesta că era un șoc mult prea mare pentru niște evrei. Dar, după ce Domnul S-a suit pe Muntele Măslinilor, S-a așezat acolo și patru dintre ucenicii Lui au venit în secret la El și L-au întrebat: „Stăpâne Doamne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care vor fi semnele venirii Tale și ale sfârșitului acestui veac?”

Ucenicii au pus toate aceste trei lucruri împreună. Dacă templul va fi complet nimic, acest moment va marca sfârșitul lumii și va fi, totodată, semnul venirii lui Mesia. Dar Domnul nostru a început să îi învețe. Veți fi surprinși când veți citi Matei 24 și 25. La modul general vorbind, aceste două capitole se pot împărți în trei părți. Primele versete ne arată contextul în care au fost spuse, întrebările ucenicilor cu privire la când și cum se va întâmpla distrugerea templului, apoi care va fi semnul venirii Lui și sfârșitul

acestor lucruri. Domnul pare a da răspuns acestor trei întrebări arătând spre cele trei părți ale Cuvântului referitoare la evrei, Biserică și neamuri, întrucât în lume există aceste trei categorii.

Așadar, se pare că în Matei 24, de la versetul 4 la 31, El se adresează mai ales evreilor. Pentru că, dacă citiți cu atenție, observați că, literalmente, totul se adresează lor. Aici Domnul nu vorbește în pilde. Totul se va împlini exact cum a spus. Apoi, de la versetul 32 până în capitolul 25, versetul 30, Domnul Se adresează Bisericii, pentru că aici găsim pilde cu privire la faptul de a fi folositori pentru El; în această parte accentul este pus pe latura spirituală. În prima parte se pune accent pe latura fizică, în cea de-a doua pe cea spirituală. De la versetul 31 până la sfârșitul capitolului 25, Domnul se adresează neamurilor. Dacă aveți în vedere aceste aspecte, atunci ele vă vor ajuta să înțelegeți aceste două capitole.

Dar să nu uitați că, chiar dacă Domnul pare a se adresa la trei categorii diferite de oameni, multe lucruri se suprapun și există multe lucruri care se întâmplă tuturor celor trei categorii. Dacă vom reține aceste aspecte, ele ne vor fi de mare ajutor. Chiar și spre sfârșitul vieții Domnului nostru, înainte de crunta Lui suferință, El le-a spus ucenicilor: „Eu mă duc să vă pregătesc un loc. Și Mă voi întoarce și vă voi primi la Mine.”

Când a fost judecat de marele preot și de sinedriu, marele preot Caiafa L-a întrebat: „Ești Tu Fiul lui Dumnezeu?” Iar El a răspuns: „Tu ai spus-o; și Îl veți vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului”. Deci, Domnul a mai oferit un indiciu al întoarcerii Sale. Chiar și în Ioan 21, după învierea Lui, El s-a arătat celor șapte la marea Tiberiadei și i-a spus lui Simon Petru: „Vino, urmează-Mă”. Petru L-a urmat, dar L-a mai urmat cineva. Atunci Petru L-a întrebat pe Domnul: „Dar cu acesta ce va fi?” Știți că era vorba de Ioan; Domnul i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până la venirea Mea, ce îți pasă ție?”

Deci, pe ici pe colo, în timpul primei Sale veniri, Domnul a oferit indicii cu privire la întoarcerea Sa. El a terminat prima parte a lucrării Sale, dar mai există o a doua parte pe care trebuie să o realizeze, și anume întoarcerea Lui. Deci, frați și surori, pentru noi a doua Sa venire este evidentă. Există două veniri ale lui Cristos, două veniri ale Domnului. La prima Sa venire El a venit ca Miel al lui Dumnezeu și a ridicat păcatul lumii, dar, la a doua venire, va veni ca Leu al lui Iuda, va judeca lumea cu dreptate și va domni peste lume. Ucenicii Lui s-au adunat în jurul Lui pe Muntele Măslinilor și de acolo El a fost înălțat la cer.

Dacă citiți Faptele Apostolilor, capitolul 1, veți remarca că Domnul Isus stătea pe Muntele Măslinilor, ucenicii erau în jurul Lui și apoi El a fost înălțat la cer. El a plecat de pe Muntele Măslinilor, S-a înălțat, și ucenicii L-au văzut înălțându-Se, până când un nor L-a acoperit. Nu-L mai vedeau, dar continuau să privească în sus. Atunci li s-au arătat doi oameni în veșminte albe, care i-au întrebat: „Bărbați galileeni, de ce vă uitați în sus? Nu știți că Cel care a plecat pe nori se va întoarce tot așa?” Ucenicii Îl văzuseră înălțându-se. Dar apoi norul L-a acoperit. Nu Îl mai puteau vedea. Oare Domnul a ajuns cu adevărat la tronul Său? Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, El a ajuns acolo. De unde știm asta? În primul rând, în ziua de Rusalii Duhul Sfânt a coborât din ceruri și 120 ucenici care se aflau în acea încăpere au fost botezați într-un singur Trup. Și aceasta este dovada că Domnul nostru a ajuns la tron. De ce? Pentru că Biblia ne spune așa, la fel și Petru: „Ceea ce ați văzut și auzit este o dovadă că Dumnezeu L-a făcut pe El Cristos și Domn”. Când Domnul Isus a ajuns la tron, Domnul Dumnezeu L-a uns cu untdelemn, cu Duhul Sfânt. Și untdelemnul turnat pe capul Lui se prelinge ușor pe barbă și mai jos, acoperind trupul până la ciucurii veșmintelor. Acesta este simbolul. După ce Domnul nostru a fost uns în ceruri ca Mare Preot, același untdelemn s-a coborât din cer peste cei 120 de oameni, și nu numai peste ei, ci peste toți membrii Trupului lui Cristos. Aceasta este o dovadă concludentă. Și nu numai atât. În Apocalipsa 5, Ioan era în Duhul; cerul era deschis și el a avut o viziune cu tronul lui Dumnezeu. A văzut în mâna lui Dumnezeu o carte cu faptele din lume. Satan poate ocupa această lume în calitate de uzurpator, dar el nu a fost niciodată proprietarul lumii. Doar Dumnezeu a avut-o în proprietate. Și atunci Ioan a văzut un Miel stând ca înjunghiat. Mielul este singurul vrednic, întrucât El l-a învins pe Satan și toate puterile văzduhului. El este vrednic să primească cartea și să o deschidă. Mulțumim lui Dumnezeu pentru asta!

Am trecut, așadar, în revistă înălțarea Domnului Isus. Pe baza acestor două dovezi suntem siguri că Domnul S-a ridicat la tron și șade acum la dreapta lui Dumnezeu, așteptând ca vrăjmașii Lui să fie puși sub picioarele Sale.

Frați și surori, dacă prima Lui venire este reală, cea de-a doua venire trebuie să fie și ea. Dacă citiți epistolele, scrierile apostolilor, veți descoperi că întoarcerea Domnului, venirea Lui e menționată peste tot. De exemplu, în prima epistolă din Biblie scrisă de apostolul Pavel, 1 Tesaloniceni, dacă citiți acele 5 capitole, în fiecare se găsește menționată întoarcerea Domnului,

venirea Lui. Domnul i-a mântuit, i-a eliberat de închinarea la idoli pentru a crede în singurul Dumnezeu și pentru a aștepta întoarcerea Fiului lui Dumnezeu. Pavel le-a spus tesalonicenilor: „Voi veți fi cununa și bucuria mea la venirea Domnului.” În capitolul 3, „Într-o zi Domnul va veni cu sfinții Lui”; în capitolul 4 „Trâmbița va suna, cei morți vor învia, cei vii vor fi transformați și ridicați la cer cu Domnul care S-a coborât de la tron, și ei vor fi cu Domnul pe vecie.” Iar rugăciunea apostolului Pavel pentru credincioșii din Tesalonic a fost ca „Dumnezeul păcii să îi sfințească pe deplin, și trupul, sufletul și duhul lor să fie păstrate fără vină la venirea Domnului”.

Frați și surori, în biserica de la început venirea Domnului era speranța binecuvântată a credincioșilor. Mai ales în vremurile de prigonire, credincioșii se întâlneau unii cu alții, se salutau, se mângâiau unii pe alții cu vorbele „Domnul vine!” De secole și generații întregi speranța întoarcerii Domnului stă încă în picioare. De generații întregi credincioșii așteaptă întoarcerea Lui. Chiar și în prima generație ei așteptau întoarcerea Lui. Oare greșeau? Nu. Aveau dreptate. Duhul lor era drept. Cu cât mai mult citești Biblia, cu atât mai mult simți că venirea Lui nu poate fi prea îndepărtată. Chiar și în primul secol, dacă citim Apocalipsa 1:3, constatăm că „vremea e aproape. El vine”. Și, dacă vremea era aproape în secolul I, cu cât mai aproape este acum, în secolul al XXI-lea!

Nimeni nu știe când va veni El, chiar Domnul Isus a spus asta. Nimeni, nici măcar îngerii, nici măcar Fiul omului. Doar Dumnezeu știe. Însă chiar dacă nu știe nimeni, un lucru e sigur: El vine. Ne-a oferit semne care să arate cât de apropiată este venirea Lui. De exemplu, Domnul a spus: „Dacă vă uitați la smochin și vedeți că înmugurește, că îi ies frunzele, știți că se apropie vara”. Deci, spune Domnul, „când veți vedea aceste frunze, veți ști că El este aproape, chiar la ușă.”

În viața Sa de pe pământ Domnul Isus a blestemat un smochin. La sfârșitul slujirii Sale a văzut un smochin plin de frunze. S-a gândit că era și plin de fructe. Dar pomul nu avea deloc fructe, nu avea nimic care să Îi satisfacă tânjirea inimii. L-a blestemat și acesta s-a uscat pe dată și a murit. De ce? Pentru că smochinul este un simbol al națiunii iudaice. Domnul venise să aibă grijă timp de 3 ani și jumătate de acest popor, dar ei nu au dat deloc roade. Doar frunze. Un spectacol grandios, dar lipsit de realitate. Mulțumitor pentru oameni, dar complet nemulțumitor pentru Dumnezeu. De aproape două mii de ani națiunea iudaică este dată la o parte, ca și cum

ar fi moartă. Domnul a spus: „Când vedeți smochinul înmugurind și dând frunze, știți că se apropie vara”. Dacă vedeți că aceste lucruri se întâmplă, știți El este aproape. Este la uși.

În 1948 a luat naștere statul evreu, după aproape două mii de ani. A fost o surpriză pentru lumea întreagă. Nici o altă națiune, nici o altă rasă nu a renăscut după atâta amar de vreme, fără să fi avut o țară a sa, un guvern propriu. Și totuși, lucrul acesta s-a întâmplat. Vara este aproape. Cât de aproape? La uși. Cred că trebuie să fi trăit în Orient, ca să înțelegi această pildă. Pentru că, în țara noastră, dacă ești la ușă, o deschizi și intri imediat în casă. Dar în Orient nu e așa. În Orient sunt foarte multe încăperi. Cu cât ești mai bogat, cu atât ai mai multe încăperi. Și nu dai de familia care locuiește acolo decât când ajungi la capătul casei, în ultima încăpere. Dar, când te afli la ușa de la intrare, ești deja aproape.

Frați și surori, Domnul este deja la intrare. Cât este de aproape? El va apărea pe neașteptate. Va fi pentru tine o surpriză, o surpriză plăcută? Fără a intra prea mult în detalii, un lucru este sigur: dacă citești Biblia din scoarță în scoarță, știi toate profețiile despre a doua venire a Domnului. Toate profețiile care trebuiau să se împlinescă înainte de această a doua venire a Lui s-au împlinit deja. Mai sunt profeții ce trebuie să se împlinescă, dar ele se vor împlini la venirea Lui sau după venirea Lui. Dar, tot ce trebuia să se întâmple înainte de venirea Lui s-a împlinit, deci Domnul poate veni oricând. Problema cu poporul lui Dumnezeu de azi este că nu are o înțelegere reală a semnificației venirii Lui. Biblia folosește cuvinte diferite pentru a descrie venirea Lui. Dar este un cuvânt pe care îl găsim în Matei 4 – cuvântul din greacă este *parousia*, care înseamnă prezență. Astăzi Domnul este absent din punct de vedere fizic. Știm că El este prezent cu noi în Duhul. Dar, fizic, El este absent. Însă într-o zi El va fi prezent, în persoană. Cei care știu limba greacă spun că acest cuvânt, *parousia*, acoperă o perioadă de timp care include o serie de evenimente. Cu alte cuvinte, cuvântul *parousia* are un început și un sfârșit. Nu implică ceva care s-a întâmplat brusc, subit și s-a și terminat deja. Nu. Acoperă o perioadă de timp care trebuie să fie scurtă și implică desfășurarea unei serii de evenimente.

Să încercăm să explicăm: Vă amintiți de cei doi oameni îmbrăcați în alb din Fapte 1:11: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? ... (Cel care S-a înălțat...)”. Cuvântul „înălțat” înseamnă primit, primit sus. El va reveni, se va întoarce la fel. Așadar, venirea Lui are două părți, la fel cum plecarea Lui a avut două părți. Când a plecat, de pe Muntele Măslinilor

până la nori a fost vizibil, iar de la nori la tron a fost invizibil. Tot așa va fi și când se va întoarce: de la tron până la nori va fi invizibil, iar de la nori până pe Muntele Măslinilor va fi vizibil.

Există două semne ale venirii Lui.

1. El va veni „ca un hoț”. Când Domnul va veni, El va veni ca un hoț . De ce? Pentru că va veni în liniște, ascuns, pe neașteptate; va veni așa cum a plecat. Dar, când vine hoțul, ce ia?

2. Comoara. El lasă în urmă gunoiul. Așa se întâmplă. Când Domnul a folosit această metaforă, a vrut să ne arate că această prezență a Lui de la tron la nori va fi invizibilă, ca cea a unui hoț. Hoțul nu își va anunța niciodată venirea cu surle și trâmbițe.

Frați și surori, când Domnul va veni de la tron până la nori, va veni ca un hoț. Nimeni nu știe când. Va veni când nici te gândești. Și, când va veni, va fura comoara inimii Sale. Atunci, din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată, primită, iar cealaltă va fi lăsată. Din doi bărbați care vor munci la câmp, unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. Din doi oameni care vor dormi, unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. Când Domnul spune aceste lucruri, El Se referă la Biserică, nu la necredincioși. Se referă la cei care vor mai fi în viață la venirea Lui. Noi mai suntem încă în viață și s-ar putea să avem privilegiul de a fi răpiți, luați fără să fi trecut prin moarte.

În Apocalipsa 12 Ioan a avut o viziune. O viziune cu o femeie în durerile nașterii și un balaur roșu care aștepta acolo. Pe balaur nu îl interesa atunci femeia, ci copilul de parte bărbătească din pântecul ei. Aștepta să îl înghită pe copil. Dar Biblia spune că, atunci când s-a născut, copilul a fost ridicat direct la tron. Frați și surori, acest copil este ceea ce Dumnezeu caută. Biserica trebuie să fie Biserica învingătoare, dar, din nefericire, poporul lui Dumnezeu nu îndeplinește ceea ce Dumnezeu are în vedere. Așadar, în urma durerilor nașterii îndurate de Biserică de-a lungul veacurilor Dumnezeu așteaptă să se nască un copil de parte bărbătească, învingătorii. Învingătorii nu sunt persoane speciale; ei sunt creștini obișnuiți. Ei Îl urmează pe Miel oriunde merge. Și vor fi luați, deoarece ei sunt o comoară pentru Domnul. Dar, atenție! Credincioșilor, dacă nu veghem, dacă ne culcăm pe o ureche și ne apucăm de băut și mâncat și ne preocupăm de grijile acestei lumi, s-ar putea să ajungem atât de înrădăcinați în această lume, încât să nu putem fi luați; vom fi lăsați aici. La tron vor fi luați toți cei care sunt gata de la începutul prezenței Domnului. Și, de îndată ce copilul a fost ridicat la tron, în Apocalipsa 12, pe norii cerului s-a dat o luptă. Arhanghelul Mihail și

îngerii lui au luptat cu Satan și îngerii lui. Și nu va mai fi loc pentru Satan în văzduh, unde este cartierul lui general; el va fi aruncat din văzduh pe pământ. Văzduhul a fost curățit. De ce? Ca să coboare Domnul. Frați și surori, vom merge în cer! Atunci, pe loc! Pe neașteptate, peste tot în lume vor fi dispărut câțiva oameni. Bindecuvântați sunt cei care sunt luați. Ei sunt gata, gata din punct de vedere spiritual. Domnul va veni ca un hoț. Va veni când nici nu gândiți și va fura comoara inimii Lui. Când Satan va fi aruncat pe pământ, ce se va întâmpla? Un mare necaz. Și, din nefericire, mulți creștini vor trece prin necazul cel mare. Va fi un necaz cum lumea nu a mai cunoscut, nu a mai văzut așa ceva vreodată. Dar, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, El le mai oferă o șansă chiar și celor care L-au dezamăgit; le mai oferă o șansă.

Oamenii vor spune: „Cristos e aici, e acolo”, dar să nu-i ascultați, căci Cristos va veni ca și fulgerul, va străluci de la răsărit la apus, și toată lumea Îl va vedea. Va veni cu îngerii Lui, când trâmbițele vor suna. Cei care sunt ai Lui vor fi înviați într-o clipă, cei care vor fi vii vor fi schimbați și toți vor fi înălțați în văzduh. Nu la tron, ci în văzduh.

Frați și surori, de fiecare dată când cântăm despre speranța noastră binecuvântată – că trâmbițele vor suna și noi vom fi luați în văzduh –, mă simt minunat. Cu mult mai minunat va fi atunci când Domnul, pentru că noi am păzit cuvântul mărturiei, ne va scăpa de necazul cel mare care se va năpusti asupra acestei lumi!

Mai există și o a doua parte a *prezenței* Lui. El va păși pe Muntele Măslinilor, care va fi împărțit în două și poporul evreu, poporul Lui ales, Îl va vedea și se va pocăi. Domnul va veni pentru a-l elibera.

Dragi frați și surori, nu credeți că e vremea să ne trezim? Ce se va întâmpla când El se va întoarce? Ce se va întâmpla când noi, credincioșii, Biserica Lui, vom fi toți în văzduh ca să Îl întâlnim pe Domnul acolo? Ce se va întâmpla acolo? Când cea de-a șapte pecete va fi fost ruptă și mânia lui Dumnezeu se va abate asupra acestui pământ, ce se va întâmpla în cer? Biblia ne spune: va urma judecata de la scaunul de judecată al lui Cristos.

Dragi frați și surori, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că, datorită faptului că Domnul nostru Isus a fost străpuns pe crucea calvarului, noi nu vom mai fi judecați deloc cu privire la viața veșnică sau moartea veșnică, judecată care va avea loc la tronul mare de judecată al lui Dumnezeu. Acesta nu va fi pentru noi. Cu alte cuvinte, judecata judiciară a lui Dumnezeu va fi trecut deja peste noi. El ne-a salvat de la judecată, de la moarte și ne-a dat

viața veșnică. Acest fapt nu înseamnă că cei credincioși nu vor fi judecați. Va fi un scaun de judecată al lui Cristos. Un scaun, nu un tron. Pentru că tronul este de natură judiciară; acolo se hotărăște moartea veșnică sau viața veșnică. Pentru noi va fi un scaun de judecată, *bema* în limba greacă.

Ce înseamnă *bema*? Să apelăm iar la Orient. În Orient familiile sunt mari; în cadrul lor se află un cap al familiei, poate un bunic, poate un străbunic – el este capul familiei. Autoritatea lui se află asupra întregii familii. Cu anumite ocazii familia se întrunește. Doar membrii familiei pot participa la întrunire. Se adună într-o încăpere în care se află un fel de pedestal pe care stă capul familiei și îi judecă pe membri. Cei care au făcut ceva ce aduce mândrie familiei vor primi laude și vor fi răsplătiți. Dar cei care au adus rușine familiei vor fi pedepsiți, disciplinați. Acesta este *bema*.

În Romani 14:10 și 2 Corinteni 5:10 se vorbește despre scaunul de judecată al lui Cristos. La scaunul de judecată familia se va aduna în jurul Domnului Isus și vom fi judecați potrivit cu ceea ce am făcut. Nu după ce am făcut înainte de a fi fost mântuiți, ci după ce am fost mântuiți și am primit viața Lui. O, cum ar trebui noi să trăim înaintea Lui!

Frați și surori, pentru cei care sunt gata, acesta va fi cel mai binecuvântat timp. Va fi vremea când toate lacrimile vor fi șterse, când toate neînțelegerile vor fi clarificate, va fi o vreme când crucea pe care ai purtat-o ani la rând se va transforma într-o cunună. Cu câtă nerăbdare a așteptat Pavel acea zi! Dar pentru cei care nu sunt gata, va fi o zi de temut.

Frați și surori, de aceea trebuie să fim gata. Gata din punct de vedere spiritual. Nu este vorba de o arătare în exterior a acestei stări de a fi gata. De-a lungul vremii s-au făcut profeții cu privire la anumite zile în care ar fi trebuit să apară Cristos. Oamenii și-au părăsit casele, au fugit în pustie și au așteptat întoarcerea Lui. Dar El nu a venit. Nu fizic. Nu-ți fie frică să te duci deseară la culcare. Nu renunța la locul de muncă sau la munca în sine spunându-ți: Deoarece Domnul vine, de ce să mai lucrăm? Cum să mai putem dormi?

Frați și surori, a fi gata nu rezidă în aceste lucruri. Noi trebuie să fim gata în duhul nostru, în inima noastră. Ești gata din punct de vedere spiritual pentru venirea Domnului?

*O, Doamne, ajută-ne să fim gata nu doar de teamă, ci din dragoste pentru Tine. Noi vrem să vii înapoi. Îți cerem aceasta în numele Tău iubit!
Amin!*

Cum să fim gata din punct de vedere spiritual?

Îi mulțumim Domnului că tocmai am luat parte la Masa Lui. Domnul nostru Isus ne-a spus: „Să faceți aceasta în amintirea Mea. Arătați moartea Mea în fața lumii până când Mă voi întoarce”.

Așadar, frați și surori, Domnul ne-a oferit una din cele mai bune căi de a ne pregăti spiritual pentru întoarcerea Lui: este vorba de a ne aminti de El la Masa Lui. Ne aducem aminte de El până va veni. Cea mai bună cale de a ne pregăti pentru venirea Lui este să ne amintim de El. Domnul ne cunoaște slăbiciunea și știe cât de ușor uităm noi, cât de ușor ne luăm privirea de la El și ne-o ațintim asupra a ceva ce ne poate face să fim nepregătiți pentru venirea Lui. El știe toate acestea. Și de aceea ne cere să ne amintim de El până când va veni, ca nu cumva să uităm. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că ne-a dat un astfel de prilej de a ne aminti de El, la Masa Lui. Când ne amintim de El, suntem cu toții atinși; dragostea Lui ne copleșește. Indiferent cât de lipsiți de iubire am fi noi, El tot ne iubește. El ne iubește până la capăt. Această dragoste ne pregătește pentru venirea Lui.

Îmi aduc aminte de fratele Darby și câțiva colegi de-ai lui, care au tradus Biblia. Au trebuit să folosească multe manuscrise vechi. Au depus un mare efort mental. Întrucât depuneau un așa mare efort pentru traducere, ei s-au temut ca nu cumva inima lor să se îndepărteze de Domnul. Și calea de a rămâne concentrați asupra Domnului a fost de a-și aduce aminte de El. De aceea, frângeau pâinea în fiecare zi, ca astfel să își aibă inimile pline de Domnul, chiar și când mintea le era ocupată cu a face ceva pentru Domnul.

Frați și surori, Îi mulțumim Domnului că putem veni împreună, cel puțin o dată pe săptămână, la masa Lui, ca să ne amintim că trupul Lui a fost frânt pentru noi, că El S-a dat pentru noi, că sângele Lui a fost vărsat pentru noi. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru dragostea Lui necurmată față de noi. Fie ca Duhul să ne păstreze până când Îl vom vedea față în față.

Să citim de la Matei 24:44-25:1 *De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți. Care este deci robul credincios și înțelept, pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? Ferice de robul acela pe care*

stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale. Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: Stăpânul meu zăbovește să vină! Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă, și să mănânce și să bea cu bețivii, stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l știe, îl va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fățarnicilor; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, cari și-au luat candelarele, și au ieșit în întâmpinarea mirelui.

Să ne rugăm:

Domnul nostru iubit, vrem să-Ți mulțumim că ne iubești atât de mult, încât vrei să Te întorci pentru a ne mântui pentru Tine. Îți mulțumim că ne-ai oferit acest prilej de a sta înaintea Ta. Deschide-ne inimile către Tine, fă ca Duhul să ne pregătească pentru întoarcerea Ta. Dă-ne, Doamne, o dorință aprinsă după Tine, care să Te aducă la noi. Cât să mai așteptăm, Doamne? Vino repede, Doamne Isuse! Amin!

Tema acestei întâlniri se referă la fi gata din punct de vedere spiritual. Ieri am vorbit despre motivul pentru care trebuie să fim gata din punct de vedere spiritual. Gata pentru ce? Foarte simplu: starea de a fi gata spiritual înseamnă a fi gata pe plan spiritual pentru a-L întâlni pe Domnul la întoarcerea Lui. Cu toții Îl vom întâlni. El se va întoarce. Dar suntem pregătiți? Suntem noi gata să-L vedem?

Dacă ai programată o întâlnire cu președintele SUA, nu te duci la el ca la un om obișnuit. Te pregătești pentru vizită, pentru că nu vei întâlni un om obișnuit. Cu cât mai mult trebuie să fim noi pregătiți, pentru că Îl vom întâlni pe Regele regilor, Domnul Domnilor, Mântuitorul nostru, Stăpânul nostru, Domnul nostru, iubitul nostru! Pentru a-L întâlni pe El trebuie să fim pregătiți, să fim gata din punct de vedere spiritual.

Ieri dimineață am vorbit puțin despre certitudinea întoarcerii Domnului nostru. El însuși ne-a spus asta. La fel și apostolii ne-au spus că Domnul nostru Se va întoarce. Sunt multe semne în jurul nostru care ne arată că venirea Lui este iminentă. Domnul a spus: „Când vedeți că smochinul înverzește, știți că se apropie vara. Când veți vedea toate acestea să știți că se apropie. Este la ușă”.

Frați și surori, nu este nici o urmă de îndoială că Domnul Isus se află la ușă. Nu știm la care ușă, dar știm că venirea Lui este aproape, foarte aproape,

mai aproape decât ar crede oricare dintre noi. Chiar Domnul a spus, că în ceasul în care vei crede că El întârzie, că e prea devreme pentru El să vină, El va apărea brusc.

Tot ieri am spus că trebuie să înțelegem ce înseamnă expresia „venirea Domnului”. În limba greacă, cuvântul folosit este *parousia*, care înseamnă prezență, iar acest cuvânt se referă la prezența Lui fizică. Îi mulțumim lui Dumnezeu că Domnul nostru Isus, chiar înainte de a pleca de pe pământ, ne-a spus că El va veni în Duhul. Și El este cu noi, nu ne-a lăsat, nu ne-a părăsit. Nu ne va părăsi până la sfârșitul veacului. El este cu noi, spiritual vorbind, dar ne-a promis că va reveni în persoană, în mod fizic. Așadar, prezența (*parousia*) Lui este aproape. Ne amintim ce au spus ucenicilor cei doi bărbați îmbrăcați în alb, când Domnul se înălța la cer: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”

Tot ieri am spus că plecarea Lui a avut două părți: una vizibilă, de pe Muntele Măslinilor până la nori, și una invizibilă, de la nori la tron. Când El va reveni, lucrurile se vor întâmpla în ordine inversă. De la tron la nori El va fi invizibil, va veni ca un hoț. El va veni fără ca noi să știm. Va lua comoara și va dispărea. Va fi invizibil.

Apoi va urma cealaltă parte a venirii Lui: din nori la Muntele Măslinilor. Picioarele Lui vor atinge Muntele Măslinilor. Aceasta este venirea (*parousia*) Lui vizibilă, ca un fulger ce brăzdează cerul de la răsărit la apus; întreaga lume o va vedea. El va veni pe nori împreună cu sfinții Lui; va veni să judece lumea.

Frați și surori, ceea ce noi așteptăm nu este venirea Lui de pe nori pe Muntele Măslinilor. Ceea ce noi, credincioșii, așteptăm este venirea (*parousia*) Lui de la tron către nori. În Apocalipsa 12 copilul de parte bărbătească abia născut a fost dus la tron. Balaurul a așteptat în zadar. Acest copil îi reprezintă pe învingătorii din Biserică. Am mai spus că Biserica este o Biserică învingătoare. Din nefericire, mai sunt creștini care sunt înfrânți. Dar, prin harul lui Dumnezeu, vor fi și din aceia, credincioși, care Îl vor întâmpina pe Domnul. Ei vor trece prin văzduh, prin cartierul general al vrăjmașului. Ei vor fi învingători, prin harul Domnului, și vor ajunge la tron, deschizând astfel Domnului calea de a coborî de la tron spre nori. Și atunci Satan nu va mai avea loc în văzduh. Va fi aruncat pe pământ și va urma necazul cel mai mare pe care l-a cunoscut lumea vreodată. Dar, mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, chiar și celor rămași pe pământ li se va acorda o a doua șansă de a fi credincioși chiar până la moarte.

Și atunci, spune Biblia, va suna trâmbița și, într-o clipire de ochi, cei morți în Cristos vor învia, iar cei care vor fi încă în viață vor fi schimbați și toți vor fi duși pe norii cerului pentru a-L întâmpina pe Domnul care va coborî spre noi. Așa scrie la 1 Tesaloniceni 4.

În văzduh se vor întâlni sfinții din toate veacurile. Apoi va urma judecata de la scaunul de judecată al lui Cristos, o judecată în familie, care va decide cine va fi recompensat cu Împărăția și cine va fi disciplinat.

Frați și surori, este de o importanță capitală să fim gata să-L întâlnim pe Domnul. Din scrierile apostolului Pavel vedem că aceasta este ziua pe care el o aștepta mereu: ziua lui Cristos, în care el dorea să apară în fața Domnului său fără pată. Fie ca toți să apărem așa!

Aș dori să continuăm acum cu a doua întrebare: Cum să fim gata din punct de vedere spiritual? Știm că trebuie să fim gata, dar cum să fim? Avem în fața noastră o adevărată problemă, frați și surori, și anume: nu știm momentul exact când va veni El. Dacă am ști exact când va veni, ar fi ușor să ne pregătim. De ce? Dacă mai sunt 5 ani până atunci, mai avem 5 ani la dispoziție. Dar noi ne pregătim, de regulă, în ultimul minut. Așa suntem noi.

Dar, din fericire, Domnul nostru a spus că nimeni nu cunoaște nici ora, nici ziua. Nici îngerii, nici Fiul Omului cât timp era pe pământ. El a spus că doar Tatăl știe, nimeni altcineva. El ne-a avertizat doar că va veni în momentul în care nimeni nu se va aștepta. Cum să ne pregătim așadar pentru ceva ce nu știm când se va întâmpla?

Iată nebunia înțelepciunii omului. Noi nu știm când va veni El. Suntem doar avertizați că, atunci când va veni, aceasta se va petrece brusc, pe neașteptate, când cei mai mulți vor crede că nu e vremea să vină. Timpul lui Dumnezeu este diferit.

Cum să ne pregătim deci? Frați și surori, vedeți înțelepciunea lui Dumnezeu? El vrea ca noi să fim gata întotdeauna, indiferent când va veni El. Să fim gata pentru El. Dacă stăpânul casei ar ști când vine hoțul, s-ar pregăti și nu i-ar permite hoțului să vină pe neprevăzute. Tot așa și noi, chiar dacă nu cunoaștem momentul exact, știm că El este aproape, este la ușă. Ar putea intra oricând, brusc.

Așadar, frați și surori, aceasta înseamnă că trebuie să fim gata tot timpul. Nu se pune problema de a fi gata o dată doar, ci de a fi gata în fiecare zi, în fiecare ceas, în fiecare clipă. Dacă vom fi gata tot timpul, atunci, indiferent când va veni El, noi vom fi pregătiți.

Dar, frați și surori, trebuie să fim mereu gata. Dacă noi credem că acum suntem gata, e foarte probabil că nu suntem gata. Pentru că noi nu putem măsura această cerință potrivit gândirii noastre. Trebuie să măsurăm cerința de a fi gata potrivit gândirii Lui. Se poate să credem că suntem gata, dar, în realitate, să nu fim. De regulă, când credem că suntem gata, ne relaxăm, ne culcăm pe-o ureche, încrezători în noi. E o perioadă foarte periculoasă.

Frați și surori, cred că secretul constă în a fi întotdeauna gata, dar niciodată să nu ne închipuim că suntem gata. Acesta este secretul, aceasta este atitudinea pe care trebuie să o adoptăm. Trebuie să fim gata mereu, să veghem, să fim vigilenți, să ne rugăm, să-L așteptăm pe El. În același timp, trebuie să ne încredem în Dumnezeu și să depindem de harul Lui, pentru că El ne cunoaște slăbiciunea. Nu e loc de mândrie, de laudăroșenie. Dacă ne laudăm, cădem.

Frați și surori, trebuie să fim păstrați într-o smerenie constantă, privind la îndelunga răbdare a lui Dumnezeu. Noi nu ne punem încrederea în carne, ci încrederea noastră este în Cristos Isus. El este calea de a fi pregătiți.

Domnul Isus, în predica de pe Muntele Măslinilor, ne-a spus că, așa cum a fost în zilele lui Noe, la fel va fi și când va veni Fiul omului.

Care sunt simptomele zilelor lui Noe? Domnul ne spune că în zilele lui Noe oamenii mâncau, beau, se însurau și se măritau, și, brusc, a venit peste ei potopul. Nu este nimic rău în a mânca, a bea, a te însura sau te mărita. Aceste lucruri au fost rânduite de Dumnezeu. El ne-a dat un trup și noi trebuie să-l hrănim. Avem nevoie să mâncăm, să bem. Planul lui Dumnezeu are în vedere familia; trebuie să ne însurăm sau să ne mărităm. Ce e rău în asta? Frați și surori, când mâncarea sau băutura sau căsătoria devin scopul vieții noastre, atunci greșim fundamental. Noi nu suntem aici pentru a mânca, a bea, a ne însura sau a ne mărita. Suntem aici pentru a face voia lui Dumnezeu, pentru a-L slăvi pe El. Aceasta este speranța noastră. Uitați-vă în lumea de azi și vedeți cum mâncarea, băutura, căsătoria devin din niște lucruri legitime niște lucruri ilegite. Oamenii fac din aceste lucruri scopul vieții lor. Trăiesc pentru stomacul lor, stomacul le este Dumnezeu; trăiesc pentru confort, pentru grijile acestei vieți, trăiesc pentru mulțumirea proprie, pentru satisfacerea cărnii lor. Acestea sunt semnele veacului de pe urmă.

Din nefericire, frați și surori, mulți credincioși nu se deosebesc de oamenii din lume. Care este scopul vieții tale? Pentru ce trăiești? Care sunt lucrurile care te satisfac cu adevărat? Care sunt lucrurile pe care le cauți cu adevărat? Cauți lumea și lucrurile ei sau Îl cauți pe Dumnezeu și voia Lui? Care este scopul vieții tale?

Domnul a spus: „Vegheați, pentru că nu știți ceasul în care va veni Fiul omului. Fiți gata, pentru că El va veni în ceasul când nici nu vă gândiți” (Darby). Apoi a început să le zică o pildă. Cine este slujitorul credincios și înțelept? Stăpânul pleacă departe și își încredințează casa în mâinile aceluia slujitor. Dacă slujitorul este credincios, înțelept, chibzuit, va da de mâncare celor din casă la vremea potrivită, întrucât cunoaște gândul stăpânului și este credincios față de ceea ce acesta i-a încredințat. Când stăpânul se va întoarce, îi va încredința grija întregii sale case.

Domnul nu vorbește aici despre doi oameni diferiți, de unul înțelept și unul nechibzuit. El spune că tu, ca om, poți să fii înțelept sau nechibzuit. Dacă ești un slujitor nechibzuit și îți spui că Domnul întârzie să apară, că El nu vine acum și te apuci de mâncat și băut împreună cu ceilalți slujitori, atunci stăpânul se va întoarce în momentul în care nici nu te aștepti. Stăpânul te va tăia în două și te va încadra în aceeași clasă cu cei ipocriți; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Robul era ceva mai mult decât un slujitor din zilele noastre. Robul era cumpărat cu bani de stăpânul său. Nimeni nu-i datora lui nimic. Nu avea nici un drept, nici măcar asupra propriei vieți. Îi aparținea stăpânului său. Noi, credincioșii, suntem cu toții robi ai Domnului, pentru că El ne-a cumpărat cu un preț, și ce preț! Pentru astfel de oameni nevrednici ca noi El Și-a dat propria viață, Și-a vărsat propriul sânge, ne-a cumpărat pentru Sine. El ne încredințează nouă Casa Lui, familia lui Dumnezeu, Biserica Lui. El vrea să fim credincioși și înțelepți, nu necredincioși și nechibzuiți.

Singurul lucru care face din tine fie un slujitor credincios și înțelept, fie unul rău este atitudinea ta față de venirea Domnului. Dacă crezi că Domnul vine în curând, că poate veni în orice moment, atunci îți dai silința să fii înțelept și credincios în fiecare zi, pentru că El poate veni în orice moment, iar tu vrei să fii gata. Dar slujitorul cel rău spune în inima lui: „Domnul întârzie să vină”. El nu crede că Domnul se va întoarce atât de curând, ci crede că mai are timp să se distreze. Poate că se va pocăi în ultima clipă și apoi va fi și el pregătit. Crede că e înțelept dacă are parte de ambele lumi, dar, în realitate, este nechibzuit, pentru că stăpânul va veni în momentul în care el nu va ști.

Uneori, când vestim Evanghelia, îi auzim pe unii spunând: „Da, știu că am nevoie de Mântuitorul, dar mă voi pocăi pe patul de moarte.” Dar ești sigur că atunci te vei pocăi? Câți oameni nu mor pe neașteptate? Frați și surori, aceasta este nebulia înțelepciunii omului. Slujitorul crede că are

mult timp la dispoziție și vrea să se bucure de lume mai întâi. Mi se mai spune câteodată: „Când voi fi la fel de bătrân ca dumneavoastră, atunci voi căuta lucrurile cerești”. Dar se poate să fie prea târziu.

Așadar, cum ne pregătim pentru venirea Domnului, de vreme ce nu știm exact când va veni El? Totul depinde în principal de atitudinea noastră. Care este atitudinea ta față de venirea Lui? Îl aștepti în fiecare clipă? Sau spui în inima ta: „El întârzie, poate va veni mâine, dar azi sigur nu va veni”? Frați și surori, care este atitudinea voastră față de venirea Domnului? Care este atitudinea voastră? Trebuie să ne așezăm în lumina lui Dumnezeu și să o lăsăm să strălucească asupra noastră, pentru că numai în lumina Lui vedem lumina. Inima noastră e înșelătoare mai presus de orice alt lucru, atât de înșelătoare, încât ne înșală și pe noi înșine. În permanență trebuie să ne rugăm ca și David în Psalmul 139: „Cercetează-mă și cunoaște-mi inima. Cercetează-mă și cunoaște-mi gândurile. Vezi dacă este vreun păcat grav, de idolatrie, în mine”.

Frați și surori, să-i dăm voie luminii Lui să ne cerceteze pe fiecare dintre noi. Sunt eu un rob înțelept și credincios sau un rob rău? Ce cred eu despre venirea Domnului? Cred cu adevărat că El poate veni chiar în clipa asta? Sau îmi spun că nu azi, ci poate în 2040 sau 2060?

Omul de știință Isaac Newton a scris mai multe cărți religioase decât de știință. A încercat să estimeze când va întoarce Domnul. El a fost matematician. Potrivit spuselor lui, Domnul va veni în 2060. Ce nebunie!

Frați și surori, noi nu știm când va veni EL. Știm doar că poate veni în orice clipă. Care este atitudinea noastră?

Apoi Domnul Isus a mai spus două pilde. În ce privință trebuie să fim gata? Domnul se va socoti cu noi. Orice a fost acoperit cu sângele lui Cristos nu va mai fi amintit. Dar, după ce am crezut în Domnul Isus, după ce am primit viața Lui, cum ne trăim zilele? Cum Îl slujim prin munca noastră? Pentru aceste lucruri trebuie să dăm socoteală.

Pregătirea noastră are două aspecte: 1. Trebuie să ne pregătim ducând o viață care să Îi fie plăcută Lui și 2. Trebuie să ne pregătim slujindu-L într-un mod plăcut Lui. De aceea a mai spus Domnul Isus încă două pilde.

Vreau să precizez că nu încerc aici să ofer o interpretare strictă. Dacă sunteți atenți, puteți remarca o diferență de timp aici. Matei 24:40: „Atunci din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată. Vegheați dar pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru”. Cuvântul

atunci instituie un factor temporal și, potrivit contextului, factorul timp are loc la începutul parousiei, al prezenței Domnului.

Avem și numărul doi, care este numărul mărturiei. „Prin mărturia a doi sau trei”. Numărul doi îi reprezintă aici pe credincioșii care vor fi încă în viață la începutul prezenței Domnului, iar noi ne aflăm în acel ceas acum. Acest număr doi se referă la creștinii care vor fi în viață la începutul parousiei. Și cum va începe parousia? Atunci doi vor fi la moară – dimineața, doi vor munci la câmp – amiaza, și doi vor dormi în pat – noaptea. Și, pe neașteptate, unul este luat, iar celălalt lăsat. Pământul este rotund: în unele locuri e dimineață, în altele e amiază, iar în altele e noapte. Și, pe neașteptate, Domnul vine ca un hoț și fură ceea ce este comoara inimii Lui. Acesta este copilul de parte bărbătească care va fi dus la tron pentru a pregăti calea ca Domnul să coboare de la tron pe nori.

În Matei 25:1, găsim un alt *atunci*, care este ceva diferit de precedentele. „Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea Mirelui”.

Biblia folosește cuvântul „fecioare” în sens spiritual. Lumea este plină de persoane adultere. Numai cei care sunt izbăviți prin sângele Domnului Isus, curățiți prin sângele Lui scump sunt „fecioare”. Apostolul Pavel spune în 2 Corinteni 11:2-3: „V-am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Cristos ca pe o fecioară curată. Dar mă tem ca ... gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credincioșia care este față de Cristos”.

Frați și surori, suntem fecioare, dar nu orice fel de fecioare, ci fecioare logodite cu Cristos. În această calitate noi trebuie să fim fecioare pure, caste. Cu alte cuvinte, trebuie să fim pregătiți pentru Mirele nostru. Noi trăim pentru Mirele nostru, așteptăm căsătoria, ne păstrăm puri, facem lucruri care știm că Îi vor plăcea Lui, nu nouă, și nu facem nimic din ce nu I-ar plăcea Lui. Suntem fecioare caste, rânduite lui Cristos. Dar cât de ușor ne putem strica! Fie ca Domnul să aibă milă de noi!

Fecioarele nu îi reprezintă pe necredincioși. Între ele, cinci sunt înțelepte, iar cinci nechibzuite. Ca și mai devreme: din doi, unul e luat, celălalt e lăsat. Strict vorbind, aceste zece fecioare îi reprezintă pe toți sfinții, din toate veacurile, care s-au dus în întâmpinarea Domnului, dar Domnul a întârziat și ele au adormit. Somnul lor nu este un somn spiritual, pentru că și fecioarele înțelepte au adormit. Somnul se referă aici la moartea fizică. Noi, credincioșii, adormim, și ne vom trezi iar. Noi nu murim niciodată. Strict vorbind, cele zece fecioare sunt toți sfinții din toate veacurile. Toate au candelă, au ulei în

candele, au Duhul Sfânt înăuntrul lor, care le face să fie lumina lumii. Și nu numai atât: toate au ieșit în întâmpinarea Mirelui! Credeți că un necredincios iese în întâmpinarea lui Cristos? Niciodată! La început, când suntem mântuiți, ne întoarcem de la idoli la Dumnezeu și, în mod natural, așteptăm venirea Lui, așteptăm să Îl vedem. Fiecare credincios face asta. Ele au ieșit în întâmpinarea Mirelui, dar acesta a zăbovit și ele nu au mai putut aștepta. Toate au adormit. Au murit. Strict vorbind, aceste fecioare vorbesc despre sfinții din trecut care au murit. Azi numărul Bisericii este șapte, dar în veșnicie va fi doisprezece. Am vorbit ceva mai devreme de numărul *doi* care, adunat cu *zece* de acum, face numărul Bisericii lui Dumnezeu.

Nu vrem să apelăm la o abordare foarte tehnică a pildelor, ci vom extrage din ele principiile spirituale. Despre cei doi nu ni se spune nimic din punctul de vedere al stării lor spirituale. Deci, nu știm de ce unul e luat, iar celălalt lăsat. Dar în pilda cu fecioarele ni se oferă cauza.

Fecioarele înțelepte nu au știut când va veni Mirele și, de aceea, s-au pregătit bine. Nu numai că aveau ulei în candelă pentru a face lumină, dar și-au luat și ulei de rezervă într-un vas, ca, în cazul în care uleiul din candelă urma să se termine, să poată să le umple iarăși ca să ardă în permanență, până la venirea Mirelui. Ele sunt cele înțelepte. Acest fapt vorbește despre a fi plin de Duhul Sfânt. Frați și surori, fiecare credincios are Duhul Sfânt. Nu numai că suntem născuți din Duhul Sfânt, ci El vine și locuiește în noi și împreună strigăm „Ava, Tată!” Fiecare credincios are Duhul Sfânt în el. Mulțumim Domnului pentru asta. Iar Duhul Sfânt care este în noi nu ne va lăsa niciodată, nu ne va părăsi niciodată. Sarcina Lui este de a ne fi Învățător în fiecare zi, ca să ne învețe în toate lucrurile, mici sau mari, iar noi suntem îndemnați să ascultăm glasul Duhului dinăuntrul nostru. Așa creștem noi. Toți credincioșii au Duhul Sfânt. Dar nu toți credincioșii au ulei de rezervă în vas, adică nu fiecare credincios este plin cu Duhul lui Dumnezeu. Vă amintiți ce scrie în Efeseni 5:18: „Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh.” A fi plin de Duhul înseamnă a fi plin în permanență de Duhul, a fi stăpânit de Duhul.

Frați și surori, avem Duhul Sfânt, dar ascultăm noi de glasul Lui? Nu-ți astupa urechile! Ascultă de vocea Duhului! Are Duhul viața ta sub controlul Lui? Ești tu plin de Duhul? Nu e vorba doar de acum cinci ani când ai avut o experiență, ci în fiecare zi, în fiecare oră, ești plin de Duhul Sfânt mereu? Dă-I voie Duhului Sfânt să domnească în viața ta, umblă în Duhul, ascultă de Duhul Sfânt, trăiește prin Duhul!

Frați și surori, acestea sunt fecioarele înțelepte. Fecioarele nechibzuite au avut ulei doar în candelă. Ele nu au fost pregătite pentru situații de urgență. Probabil că și ele aveau vase. Dar ele se credeau înțelepte. Credeau că vor umple vasele cu alte lucruri, mai importante decât Duhul Sfânt. Azi, cât suntem încă aici pe pământ, nimeni nu poate observa diferența. Dar într-o zi, când se va auzi strigătul „Iată Mirele! Este deja aici!”, se vor trezi toate. Va fi o înviere, o împlinire a 1 Tesaloniceni 4. Cei morți în Cristos vor învia și toți vor fi ridicați în văzduh pentru a-L întâlni pe Domnul care va coborî.

Ce se va întâmpla când va veni acea vreme? Cele cinci fecioare înțelepte au pus ulei de rezervă în candelă, lumina arde, ele pot să-L întâmpine pe Mire și să intre în camera de nuntă, iar ușa se va închide.

Fecioarele nechibzuite văd că lumina lor se stinge și le cer celor înțelepte să le dea puțin din uleiul lor. Fecioarele înțelepte refuză. De ce? Pentru că acesta e ceva ce fiecare trebuie să cumpere, pentru care trebuie să plătească. Mergeți și cumpărați! Dar, pe când se duceau ele, ușa s-a închis.

Cu alte cuvinte, unele fecioare sunt pure, umblă în Duhul, sunt pline de Duhul, dar altele sunt nechibzuite, caută lumea, lucrurile din lume. Luca 21: ‘Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură, și cu îngrijorările vieții acesteia’. Ce diferență!

Cum putem fi plini de Duhul? Foarte simplu: Golindu-ne de noi înșine! Cu cât mai goi suntem, cu atât mai mult suntem umpluți! Ca și aerul din încăperea aceasta. Aerul se află aici, la fel și noi, dar noi îl comprimăm. Dacă ieșim afară, aerul va umple întreaga încăpere.

Singura modalitate de a fi plini de Duhul este de a ne goli, și acesta este motivul pentru care Domnul a spus: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea, și să Mă urmeze.” Aceasta este calea de a te goli de tine însuși. Cu cât mai mult te goleşti, cu atât vei fi mai plin de Duhul. Cu cât mai plin de tine vei fi, cu atât mai puțin loc va avea Duhul Sfânt în viața ta. Simplu.

Așadar, cum te poți pregăti pentru venirea Domnului? Dă-I voie Duhului Sfânt să îți stăpânească viața, dă-I voie să te umple, să te conducă, dă-I voie să te învețe, să te îndrume. Umblă prin El, trăiește prin El, pentru că El Îl aduce pe Cristos la noi și ne duce pe noi la Cristos. Aceasta este singura cale.

Când va veni Domnul, fecioarele înțelepte vor avea privilegiul de a participa la petrecerea de nuntă a Mielului. Dar cele nechibzuite vor rămâne

afară. Nu înseamnă că nu sunt mântuite, ci că nu vor avea parte în Împărăția cerului care va veni pe acest pământ pe care va domni Cristos cu dreptate, timp de o mie de ani. Ce pierdere!

Mai urmează o pildă: pilda stăpânului care, înainte de a pleca, împarte talanți din averea sa robilor săi, după puterile lor. Unuia i se dau cinci talanți, altuia doi și altuia unu. Apoi stăpânul pleacă. Se întoarce după o vreme și le cere socoteală robilor pentru talanții pe care li i-a dat.

Cel ce primise cei cinci talanți a venit, a adus alți cinci talanți, și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am câștigat cu ei alți cinci talanți”. Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.”

A venit și cel cu doi talanți, căruia Domnul i-a răspuns la fel, fără deosebire.

A venit și cel cu un talant: „Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat: mi-a fost teamă și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ; iată ce este al tău!” „Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat; prin urmare, se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu! Luați-i dar talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Pentru că celui ce are, i se va da și va avea de prisos, dar de la cel ce n-are se va lua și ce are! Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunericul de afară; acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților.”

Care este mesajul ce se desprinde pentru noi de aici, frați și surori? Ni se spune că, în ceea ce privește viața noastră, fiind ai Domnului, noi suntem fecioare pentru El. Dar, ca robi ai Lui, noi suntem slujitorii Lui. Iar El ne-a dat talanți. Nu numai daruri spirituale, dar și prilejuri. Noi trebuie să folosim și să înmulțim pentru împărăția lui Dumnezeu tot ce ne-a încredințat El. Dar, dacă suntem leneși, dacă doar ținem talantul la noi și nu îl folosim, este rău.

Lecția, așadar, este că, în această viață, noi suntem cu toții robii Domnului, slujindu-L pe El cu ceea ce ne-a încredințat. Iar ce ne-a încredințat El nu este pentru noi, ci pentru El, este al Lui. Noi trebuie să folosim talantul ce ni l-a încredințat El și să-l înmulțim, pentru slava Lui. Și cum facem aceasta? Folosim noi aceste lucruri în scopul propriu? Într-o zi vom da socoteală.

Să înțelegem inima Domnului nostru. Ceea ce El ne-a încredințat, noi trebuie să folosim cu credincioșie și înțelepciune pentru extinderea Împărăției și a dreptății Lui. Și atunci slujirea noastră va fi răsplătită. Dacă nu le folosim, atunci nu vom avea parte în Împărăția de o mie de ani, când Domnul va domni pe pământ, ci vom fi aruncați afară, în întuneric. Vom fi mântuiți, nu ne vom pierde mântuirea veșnică, dar vom fi disciplinați ca să creștem.

Așadar, frați și surori, cum trebuie să fim gata? În primul rând, atitudinea noastră față de venirea Lui trebuie să fie corectă. În al doilea rând, în viața noastră să fim plini de Duhul, conduși de El. În al treilea rând, în slujirea noastră să lucrăm cu credincioșie.

Mulțumiri fie aduse Lui că El ne va păstra fără pată până la venirea Sa. El, care ne-a chemat, ne va și păstra. Să ne rugăm.

Doamne, Îți mulțumim că ne-ai spus că nimeni nu știe când va veni Domnul Isus. Îți mulțumim că Tu ne-ai dat dorința de a fi gata în fiecare clipă. Dar noi simțim, Doamne, că nu suntem niciodată gata. Depindem de Tine. Totul ține de har. Ne rugăm, Doamne, ca nimeni de aici să nu fie lăsat în urmă, ci toți să Te întâlnim cu bucurie.

Îți cerem în Numele Tău. Amin!